

Митрополит Јоаникије у манастиру Ждребаонику: У вријеме Светог Арсенија се освештала наша отаџбина

Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије служио је јутрос, на празник Светог Арсенија Сремца, другог архиепископа српског Свету службу Божију у манастиру Ждребаонику, у којем почивају мошти овог светитеља Цркве Божије.

Саслуживало му је свештенство и свештенмонаштво из више епархија Српске Православне Цркве.

Након Литургије и благосиљања славског колача, Владика је у архипастирском слову рекао да је данас велико славље и на небу и на темљи.

“На небу, гдје стоји Свети Арсеније, други архиепископ српски пред престолом Божјим, јер је добио слободу пред Господом да се моли за све нас, да нас заступа, да нам измоли и ниспошље благодат Пресветога Духа на нас који се овдје на дан његовога спомена сабирамо око његових светих моштију.

И његов свештени ђивот је такође извор благодати и милости Божије, исцјељења и многих чудеса, јер је он још за свога земаљскога живота био сасуд Духа Светога, Божије благодати, истине, правде, љубави, доброте, милости”, рекао је Митрополит црногорско-приморски.

Подсјетио је да је Свети Сава лично назначио Светога Арсенија за свога наследника.

“Било би са нашег становишта природно да је Свети Сава одредио некога од својих старијих ученика, од тадашњих епископа које је он довео са Свете Горе или из манастира Студенице који су се већ толико показали на дјелу Божјем, на њиви Господњој. Сигурно је међу њима било достојних, али Свети Сава је изабрао жичког архимандрита, који је био његов ученик, који је са њиме проводио пуно времена. И сигурно се Свети Арсеније, угледајући се на Светога Саву испунио Божанских врлина”, казао је он.

Сигурно је, додао је он, у њему видио и такав карактер који може наставити његово дјело.

“Свети Сава је сагледао ко црквене проблеме и тешкоће тога времена може да носи и ко може да их решава. И то је повјерио своме вјерном ученику који је од своје младости дошао да се учи духовном животу код њега. Говори се за њега да је изнад свих и више од свих волио богослужење, да је лијепо богослужио и пјевао у цркви. То су предања о њему која само свједоче да је он ишао путем Божјим и да је сав свој живот, све своје таленте које му је Бог дао посветио Господу на службу. Он је само ишао стопама свога великог учитеља”, рекао је Владика Јоаникије.

Митрополит Јоаникије је нагласио да нема много записаног о Светом Арсенију, али да знамо да се у његово вријеме Црква утврдила и живјела пуним животом.

“Знамо да је цвјетала духовност и култура, да су се манастири пунили, да су се људи прилазећи Цркви учили хришћанским врлинама, да се тада освештала наша отаџбина – средњевјековна Србија. Он је и пренио мошти свога претходника Светога Саве из Трнова у Милешеву”, рекао је Владика.

Тakoђе је подсјетио да је Свети Арсеније ктитор Пећке Патријаршије и да се заједно са Светим Савом сматра и њеним заштитником.

“Као што је био тих за вријеме живота, тако се догодило и да он тихо дјелује и послије своје блажене кончине, послије свога пресељења у наручје Божије.

Чувао је Пећку Патријаршију, а када је дошло вријеме да се наш народ због неприлика, тешкоћа и прогона због турскога ропства пресели у Аустроугарску, када су понешене мошти Светога кнеза Лазара преко Саве и Дунава и Свети Арсеније је кренуо са својим народом. Али није кренуо на сјевер, него је кренуо да укријепи и обједини западне српске земље, па је преко Рашке прешао у Херцеговину. Говори се да су његове мошти доспијевале и до надамак Сарајева”, подсјетио је Владика Јоаникије.

Казао је да су мошти Светога Арсенија више од стотину година биле у манастиру Довољи и да је тај манастир тако постао скривена светиња у кањону ријеке Таре.

“Због разних неприлика и тешкоћа мошти су преношене и ево их овдје почивају у манастиру Ждребаонику. Његова чудеса су непрезстана, али се некако о њима много не прича. И можда је то и најбоље јер треба пустити да Господ свједочи своје светитеље како је то Њему угодно”, нагласио је Митрополит Јоаникије.

Нагласио је да је потребно да гледамо на врлине Светога Арсенија и да се оплеменимо.

“Да из својих срца избацимо сваку пакост, свако злопамћење, сваку тјескобу и да се потрудимо да исцјељујући сваки коров из свога срца и из својих мисли учинимо своју душу и своје срце мјесто за почивање Богу живоме. Да буду стан Бога живог”, поручио је вјернима на крају своје бесједе Митрополит Јоаникије.

mitropolija.com